

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 11Tos/18/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8323010458
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 06. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Bašistová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2026:8323010458.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Lucie Bašistovej a sudcov JUDr. Vladimíra Monoka a JUDr. Gabriely Dubovej, PhD. na neverejnom zasadnutí konanom dňa 09.06.2026, proti odsúdenému A. B. pre prečin obmedzovanie osobnej slobody podľa § 183 ods. 1 Tr. zákona, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Humenné sp. zn. 0T/82/2023 zo dňa 17.03.2026, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku z a m i e t a sťažnosť odsúdeného A. B..

odôvodnenie:

Okresný súd Prešov napadnutým uznesením sp. zn. 0T/82/2023 zo dňa 17.03.2026 podľa § 50 ods. 4 Tr. zákona vyslovil, že odsúdený A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D. E. F., G. XXX/XX, sa v skúšobnej dobe neosvedčil a trest odňatia slobody uložený trestným rozkazom Okresného súdu Humenné č. k. 0T/82/2023-85 zo dňa 20.07.2023, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 20.07.2023, vo výmere 15 (pätnásť) mesiacov vykoná. Podľa § 48 ods. 1 písm. a) Tr. zákona ho pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto uzneseniu podal, prostredníctvom svojho obhajcu včas, odsúdený sťažnosť. Uznesenie napadol v celom jeho rozsahu z dôvodu, že súd nesprávne a nedostatočne odôvodnil uznesenie. Súd sa riadnym spôsobom nevysporiadal s vykonanými dôkazmi a vykonané dôkazy nesprávne vyhodnotil. Snaží sa viesť riadny život, našiel si prácu. S priateľkou sa udobril, žije usporiadaným životom, s priateľkou majú spoločné dieťa, syn má 17 mesiacov, podieľa sa na jeho starostlivosti. Hlavne kvôli synovi chce lepšie žiť, aby mu zabezpečil lepšiu budúcnosť. Uvedomuje si, čo by stratil, keby musel vykonať trest. Odsúdený sa snaží posplácať aj dlžné výživné na syna. Teraz, keď má prácu, odkladá peniaze, aby čo najskôr vyrovnal dlžné výživné. Snažil uhrádzať výdaje v rámci svojich finančných možností. Uvedomuje si, že ak bude vo výkone trestu odňatia slobody, stratí možnosť zárobku a jeho zadĺženie sa bude zvyšovať. Preukázal, že má zabezpečené dostatočné zázemie, zdroj príjmu. Nemal vedomosť o tom, že sa mal dopustiť toľkých priestupkov. Snaží sa nevyhľadávať konfliktné situácie. Ak vidí, že by sa mohol do niečoho zapliesť, tak sa radšej otočí a ide preč. Priestupky vyvolávala družka a následne volala políciu. Následne sa tieto situácie vyriešili a ľutovala, že mu spôsobila problémy. Nebol v konaní zastúpený obhajcom, nemá právnické vzdelanie a nerozumel, čo sa riešilo na verejnom zasadnutí na súde. Nie je nebezpečný pre spoločnosť. Prehlasuje, že nebude páchať žiadnu trestnú činnosť. Počas podmienky sa nedopustil žiadnej trestnej činnosti. Uznáva, že v minulosti bol výbušnej povahy, ale svoje správanie už dokáže korigovať a bol by ochotný sa podrobiť aj terapii na zvládanie stresových situácií a konfliktov. Ľutuje, že má evidovaných viacero priestupkov, ale ľutuje hlavne, že sa v priestupkových konaniach adekvátne nebránil a ku skutkom sa nedostatočne vyjadroval. A ani v týchto konaniach nebol zastúpený obhajcom. Neuvedomoval si, čo sa považuje za porušenie podmienky. V poslednej dobe žije ako občan, ktorý žije riadnym životom, pracuje a stará sa o svojich blízkych. Preto žiada súd o predĺženie skúšobnej doby. Navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnuté uznesenie a rozhodol tak, že sa osvedčil, resp. tak, že skúšobnú dobu primerane predĺži.

Po učenom prieskume sťažnosti odsúdeného z hľadiska včasnosti podania sťažnosti (§ 187 ods. 1 Tr. poriadku) osobou oprávnenou (§ 186 ods. 1 Tr. poriadku), Krajský súd v Prešove (ďalej aj ako „nadriadený súd“) preskúmal v zmysle ustanovenia § 192 ods. 1 Tr. poriadku správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia, pričom dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplynulo predovšetkým to, že v preskúmvanej veci bol odsúdený trestným rozkazom sp. zn. OT/82/2023 zo dňa 20.07.2023, právoplatným a vykonateľným dňa 20.07.2023, uznaný za vinného z prečinu obmedzovanie osobnej slobody podľa § 183 ods. 1 Tr. zákona, pretože

- dňa 17.07.2023 v čase okolo 00.30 hod. v podniku u Švejka v Humennom na ulici Staničnej v priestoroch pre zamestnancov po predchádzajúcom konflikte schmatol D. H., hodil ju na zem, udrel ju štyrikrát po tvári a chytil ju oboma rukami pod krk a škrtil ju až pokiaľ sa neupokojil, následne ako išli spolu smerom na ul. Čsl. armády č. 25 v Humennom zo strachu pred ním začala D. H. utekať popri hoteli Karpatia, pričom ju dobehol, schmatol a spýtal sa jej, prečo uteká, potom D. H. začala opäť utekať smerom k polícii, opäť ju dobehol a hodil ju na zem, sadol si na ňu až pokiaľ D. H. nezačala kričať, čo upozornilo obyvateľov príslušného domu a obv. A. B. v dôsledku toho od svojho konania upustil a utiekol, pričom opakovane bránil D. H. slobodne odísť alebo pohybovať, čím jej nebolo spôsobené také zranenia, ktoré by si vyžadovalo lekárske ošetrenie.

Za to mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 15 mesiacov, ktorého výkon bol podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 30 mesiacov. Skúšobná doba podmienene odkladu výkonu trestu začala odsúdenému plynúť odo dňa 21.07.2023 do dňa 21.01.2026, počas ktorej mal viesť riadny život.

Podľa odpisu registra trestov bol odsúdený doposiaľ šesťkrát súdne trestaný, naposledy predmetným trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp. zn. OT/82/2023.

Z lustrácie Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky vyplýva trestné konanie voči odsúdenému, a to vo veci Okresnej prokuratúry Humenné pod č. Pv 87/26/7702, kde bolo odsúdenému vznesené obvinenie dňa 28.02.2026 pre trestný čin podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona.

Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov vyplýva, že odsúdený má evidovaných celkovo 17 priestupkov, z toho počas plynutia skúšobnej doby sa dopustil 11 priestupkov rôzneho charakteru, či už proti verejnému poriadku, občianskemu spolunažívaniu, ako aj proti majetku, pričom prvého priestupku sa dopustil už mesiac po začatí plynutia skúšobnej doby.

Okresný súd svoj záver, že odsúdený napriek hrozbe premeny trestu odňatia slobody a spôsobu svojho života nepreukázal, že výkon trestu odňatia slobody nie je potrebné nariadiť, oprel o zistenie, že odsúdený sa v skúšobnej dobe podmienene odsúdenia dopustil až 11 priestupkov, z toho piatich násilného charakteru voči D. H., poškodenej v trestnej veci, v ktorej bol podmienene odsúdený.

V nadväznosti na podanú sťažnosť odsúdeného, nadriadený súd v prvom rade preskúmvал procesný postup okresného súdu, či tento netrpí takými podstatnými chybami, pre ktoré by bolo nevyhnutné napadnuté uznesenie zrušiť. Zistil pritom, že konajúci súd vykonal verejné zasadnutie v prítomnosti odsúdeného A. B., ktorý uviedol, že počas plynutia skúšobnej doby nevedel viesť riadny život, pretože nevedel ísť nejak dopredu, chodil po vonku, vystrájal, nikde nepracoval. Dopustil sa aj priestupkov, či už proti majetku, ako aj voči svojej priateľke D. H., momentálne má zákaz styku s partnerkou. Aktuálne už pracuje na dohodu, ako stavbár. Chce viesť život do budúcnosti, pracovať, nerobiť žiadne blbosti. Má prchkú povahu, ale už sa mení. So synom sa vôbec nestretáva, nakoľko je tam zákaz stretávania sa s partnerkou. Už sa zmenil, pretože sa chce starať najmä o svojho syna a nechcel by ísť do výkonu, aby tu nezostal sám.

Po učenom prieskume napadnutých výrokov uznesenia, konštatuje nadriadený súd správnosť záverov okresného súdu vo vzťahu k splneniu formálnych i hmotnoprávných podmienok pre rozhodnutie

o neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe a nariadenie výkonu trestu, ktorý bol podmiennečne odložený, v súlade s ustanovením § 50 ods. 4, 5 Tr. zákona.

Podľa § 50 ods. 4 Tr. zákona, ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život a splnil povinnosť nahradiť škodu spôsobenú trestným činom alebo zaplatiť dlh alebo zameškané výživné, ak boli uložené, súd vysloví, že sa osvedčil; inak rozhodne, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby, že sa trest odňatia slobody vykoná. Rovnako súd postupuje aj v prípade iných obmedzení alebo povinností podľa a 4, ak boli uložené. Ak sa odsúdený nachádza vo výkone trestu odňatia slobody, súd rozhodne tak, aby výkony trestov odňatia slobody nasledovali plynule za sebou. Výnimočne môže súd vzhľadom na okolnosti prípadu ponechať podmiennečné odsúdenie v platnosti, hoci odsúdený konaním spáchaným v skúšobnej dobe dal príčinu na nariadenie výkonu trestu, a súčasne môže

- a) ustanoviť nad odsúdeným probačný dohľad a uložiť doteraz neuložené primerané obmedzenia alebo primerané povinnosti uvedené v § 51 ods. 3 a 4 smerujúce k tomu, aby viedol riadny život,
- b) primerane predĺžiť skúšobnú dobu, nie však viac ako o dva roky, pričom nesmie prekročiť hornú hranicu skúšobnej doby ustanovenej v odseku 1.

Podľa § 50 ods. 5 Tr. zákona, ak súd do roka od uplynutia skúšobnej doby neurobil rozhodnutie podľa odseku 4 bez toho, že by odsúdený mal na tom vinnu, má sa za to, že sa odsúdený osvedčil.

Podľa 418 ods. 1 Tr. poriadku, súd sleduje správanie osoby odsúdenej na trest odňatia slobody, ktorého výkon bol podmiennečne odložený s probačným dohľadom počas skúšobnej doby. Zisťuje najmä, ako odsúdený plní povinnosti a obmedzenia vyplývajúce z uloženého probačného dohľadu; na ten účel robí najmä písomné dožiadania na orgány štátnej správy alebo obec a záujmové združenie občanov v mieste bydliska odsúdeného a zamestnávateľa odsúdeného. Pred vydaním rozhodnutia si súd vždy vyžiada odpis registra trestov odsúdeného od útvaru Policajného zboru, v ktorého obvode má odsúdený pobyt, správu o tom, či sa nevedie proti nemu trestné stíhanie, a od orgánu, ktorý prejednáva priestupky, či nebol v skúšobnej dobe postihnutý za obdobný priestupok.

Podľa § 420 Tr. poriadku, pri výkone trestu odňatia slobody, ktorého výkon bol podmiennečne odložený, postupuje súd primerane ako pri výkone trestu odňatia slobody, ktorého výkon bol podmiennečne odložený s probačným dohľadom.

Z hľadiska splnenia formálnych podmienok je relevantným zistenie, že rozhodnutie súdu o neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe bolo prijaté včas, v súlade s ustanovením § 50 ods. 5 Tr. zákona. Z obsahu preskúmaného spisu vyplynulo, že skúšobná podmiennečného odsúdenia v preskúmanej veci plynula od 21.07.2023 do 21.01.2026. Keďže napadnuté uznesenie bolo prijaté dňa 17.03.2026, okresný súd rozhodol v zákonom stanovenej lehote jedného roka od uplynutia skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia.

Pokiaľ šlo o materiálne podmienky pre prijatie napadnutého uznesenia, rozhodujúcim bolo posúdenie, či odsúdený v skúšobnej dobe viedol riadny život. K tomuto nadriadený súd uvádza, že vedením riadneho života sa vo všeobecnosti rozumie stav, kedy odsúdený dodržiava právny poriadok a ďalšie základné normy občianskej spoločnosti, plní si svoje povinnosti voči štátu a spoločnosti, nezneužíva svoje práva proti spoluobčanom, nenarušuje občianske spolužitie v mieste bydliska ani v zamestnaní, nedopúšťa sa priestupkov, iných deliktov a trestných činov. (R 22/1987)

Na podklade vykonaného dokazovania je zrejmé, že odsúdený v skúšobnej dobe podmiennečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody nevedol riadny život. Dopustil sa až 11 priestupkov rôzneho charakteru, pričom je potrebné predovšetkým upriamiť pozornosť na päť priestupkov aj násilného charakteru, ktorých sa dopustil voči svojej priateľke D. H., ktorá bola poškodenou aj v pôvodnej trestnej veci, v ktorej bol podmiennečne odsúdený.

Ako nedôvodnú pritom vyhodnotil krajský súd sťažnostnú argumentáciu odsúdeného, že okresný súd pri rozhodovaní vychádzal z nesprávneho a neúplného zistenia skutkového stavu.

Okresný súd v predmetnom konaní dostatočne zistil skutkový stav veci. Pre posúdenie vedenia riadneho života si vyžiadal dostupnú lustráciu z Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, lustráciu z Centrálnaj evidencie správnych deliktov a priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, zabezpečil si odpis

z registra trestov a správu z miesta trvalého pobytu odsúdeného tak, ako to ustanovuje § 418 Tr. poriadku.

Pokiaľ odsúdený argumentuje tým, že sa snaží viesť riadny život, pracuje, má záujem sa starať o syna a rovnako tak má záujem splácať dlžné výživné, nadriadený súd poukazuje práve na lustráciu priestupkov, ktorá jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukazuje neprispôsobivé správanie sa odsúdeného počas plynutia skúšobnej doby spočívajúce v absolútnom nerešpektovaní noriem spoločenského správania. Vzhľadom na početnosť ním spáchaných priestupkov, nie je na mieste konštatovanie, že zo strany odsúdeného šlo o ojedinelé vybočenie z inak riadne vedeného života, keďže sa ich dopustil opakovane, navyše, voči svojej priateľke, poškodenej v trestnej veci, v ktorej mu plynula skúšobná doba. Jedným zo základných znakov riadneho vedenia života je pritom dodržiavanie právneho poriadku. Ak podmiennečne odsúdený v skúšobnej dobe závažným spôsobom poruší právne normy najmä tým, že spácha úmyselný trestný čin, alebo priestupky, svedčí to spravidla o tom, že sa neosvedčil.

Z ostatne vykonaného dokazovania neboli zároveň zistené také podstatné skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé zvrátiť napadnuté rozhodnutie o nesvedčení sa.

Z výpovede odsúdeného pritom vyplýva, že si sám uvedomoval, že jeho správanie počas skúšobnej doby nebolo v súlade s normami spoločenského správania, keď uviedol, že nevedel viesť riadny život, nevedel sa usadiť, nikde nepracoval. Nie je možné uprieť snahu odsúdeného viesť riadny život a starať sa o maloleté dieťa, prezentovanú na verejnom zasadnutí, ako aj v sťažnosti, no práve lustrácia priestupkov je dôkazom toho, že ním prezentovaná snaha zmeniť svoje správanie nateraz ostala len v rovine teoretickej. Krajský súd v tejto súvislosti uvádza, že odsúdený si mal toto svoje postavenie, ako otca a žiteľa rodiny, uvedomiť od začiatku plynutia skúšobnej doby a následne počas celého jej plynutia a zväziť svoje správanie predovšetkým vo vzťahu k svojej priateľke, ako matke svojho dieťaťa a tejto svojej role a svojmu postaveniu prispôbiť svoj život nepáchaním priestupkov a žiť príkladným spôsobom života.

Spáchanie viacerých priestupkov aj násilného charakteru voči svojej priateľke, ktorá bola poškodenou v trestnej veci, v ktorej mu plynula skúšobná doba podmiennečného odsúdenia, ako aj páchanie ďalších priestupkov počas plynutia skúšobnej doby, teda opakované nerešpektovanie noriem spoločenského správania, považoval aj nadriadený súd za dostatočnú okolnosť, ktorá svedčí v prospech rozhodnutia súdu prvého stupňa o neodsvedčení sa odsúdeného. Týmto svojím správaním odsúdený preukázal sklon k nerešpektovaniu súdneho rozhodnutia, čím je daná, aj podľa názoru krajského súdu, nevyhnutnosť pokračovania vo výkone trestu odňatia slobody, keďže ani hrozba premeny trestu ho neprímala k vedeniu riadneho života.

Za takých okolností krajský súd uzatvára, že do úvahy neprichádza iné rozhodnutie, než rozhodnutie o výkone podmiennečne odloženého trestu odňatia slobody, nakoľko odsúdený svojím početným protispoločenským konaním dal najavo, že uloženie trestu odňatia slobody bez jeho výkonu, nemôže viesť k jeho náprave. Oproti tomu neboli zistené žiadne výnimočné okolnosti prípadu podľa § 50 ods. 4 Tr. zákona. Odsúdený prejavil výrazný sklon k porušovaniu požiadavky vedenia riadneho života, čo odôvodňuje potrebu pôsobenia prostriedkov výkonu trestu odňatia slobody. Len hrozba výkonu trestu odňatia slobody nesplnila účel trestu uvedený v § 34 ods. 1 Tr. zákona. Okresný súd preto rozhodol správne, odôvodnene a v súlade so zákonom.

K návrhu odsúdeného na predĺženie skúšobnej doby, ktorý bol súčasťou sťažnostnej argumentácie, dáva krajský do pozornosti ustanovenie § 50 ods. 4 Tr. zákona, ktoré predpokladá, že v prípade porušenia riadneho spôsobu života odsúdeným počas skúšobnej doby, bude pravidlom podmiennečný trest premeniť, len výnimočne za existencie zvláštnych, nie bežných okolností, je možné uvažovať o ponechaní podmiennečného odsúdenia v platnosti, ale len vtedy, ak skúšobná doba trvá tak, ako to predpokladá ustanovenie § 50 ods. 4 Tr. zákona. Možno pritom poukázať na ustálenú súdnu prax prezentovanú v stanovisku č. 44 publikovanom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a súdov SR č. 4/2013, podľa ktorej, o primeranom predĺžení skúšobnej doby môže súd rozhodnúť len počas jej plynutia, v prípade, že skúšobná doba predchádzajúceho podmiennečného odsúdenia už uplynula, súd o jej primeranom predĺžení už rozhodnúť nemôže. Tu sa ale žiada uviesť, že ani krajským súdom neboli zistené okolnosti, ktoré by takýto postup odôvodnili.

Nesprávne však postupoval okresný súd, keď zaradil odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Z odpisu registra trestov je zrejmé, že odsúdený bol počas posledných 10 rokov vo výkone trestu odňatia slobody, a to v trestnej veci Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T/81/2017. Vzhľadom k tomu, že sťažnosť podal len odsúdený, nebolo možné, zohľadniac zásadu zákazu reformatio in peius (zákazu zmeny k horšiemu), napadnuté uznesenie zrušiť a odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody zaradiť podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Za daných okolností krajský súd vyhodnotil sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú a túto postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.